

ŠÁRKA HÁJKOVÁ (26):

„NESLYŠÍM, ALE PLNÍM SI SVÉ

sny

Šárka je sice neslyšící, ale jinak vede plnohodnotný život. Má vysněnou práci v Tiché cukrárně a po boku milujícího přítele i rodinu.

Pokud někdy zavítáte do Tiché cukrárny a uvidíte na dortech vymodelovaná zvířata, květiny nebo různé postavičky, můžete si být jistá, že jejich autorkou je Šárka. Zálubu v malování a kreslení má už od dětství a také odjakživa miluje sladké. Dvě největší vášně svého života se rozhodla spojit a šla vstříc svému snu stůj co stůj i přes nepříjemný handicap. Dnes už je v cukrárně, která zaměstnává neslyšící, skoro čtyři roky a svou práci dělá s velkou radostí.

Odmalička žije v tichu

Šárka je neslyšící už od dětství, proto jiný svět než ten tichý ani nezná. „Byly mi asi dva nebo tři roky, když jsem šla s rodiči na vyšetření, kde nám doktor oznámil, že jsem ohluchla. Doteď nevím přesný důvod, proč se to stalo, a odkdy přesně neslyším. Po tomto zjištění jsem šla do školky pro neslyšící děti a najednou pro mě byla komunikace jednodušší,“ vzpomíná Šárka, která je v rodině s tímto handicapem jediná, takže se rodiče nejdříve museli naučit s ní komunikovat. „Maminka začala chodit na kurzy českého znakového jazyka, tatínek i bratr se učili také, dokonce i širší rodina umí alespoň základy. Komunikujeme tedy českým znakovým jazykem a samozřejmě i gesty nebo mimikou. Jako malá jsem také nosila sluchadlo, trochu mi pomáhalo rozumět slyšícímu světu. Taky jsem se učila na logopedii mluvit, ale chodila jsem do školy pro neslyšící. Dá se tedy říct, že mým rodným jazykem je český znakový jazyk. Od rodiny jsem nikdy necítila žádný handicap, všichni velice dobře přijali, že

neslyším, a snažili se tomu přizpůsobit. Postupem času, jak jsem rostla, navíc začaly být lepší technologie a díky tomu byla i komunikace pro neslyšící srozumitelnější a jednodušší.“

Kvůli práci musela do velkého města

Na základní škole v sobě objevila talent, který jí později určil směr. „Odmalička mě bavilo kreslení a malování a taky jsem milovnice sladkého. Když jsem zjistila, že se v Hradci Králové otevírá nový obor cukrářství, rozhodnutí bylo jasné: Přihlásím se na cukrářku! Byl to obor přesně pro mě, přišla jsem na to, že můžu sladit mé velké lásky – kreslení a sladké,“ říká Šárka, která to ale na začátku neměla snadné. „Když jsem hledala práci, pomáhala mi i rodina, ale všude měli plno, nemohla jsem najít místo. Začala jsem pracovat jinde, ale brzy mě potkalo další štěstí, seznámila jsem se s přítelem, který tou dobou pracoval v Tiché kavárně. A protože o Tiché cukrárně věděl a moc mi ji doporučil, rozhodla jsem se pro velký krok – přestěhovat se z Chlumce nad Cidlinou do Prahy. Kvůli práci, kterou dělám, jsem sice musela do velkého města, ale stojí to za to,“ vypráví.

V Praze jí chybí příroda

Šárčin život se od ostatních tak moc neliší. Má přítele, rodinu a kromě práce ji baví například cestování a výlety. „Nejradši mám, když vyrazíme brzy ráno a přijdeme zpátky až pozdě večer, ideálně úplně vyřízení a unavení. To pak mám skvělý pocit z chůze a spoustu zážitků! Ráda se ale na výletech taky zastavím na hradě, zámku nebo někde v muzeu. Dívám se vždycky na výstavu nebo interiér hradu a moje rodina mi pokaždé řekne, o čem to povídání bylo, jaké je třeba téma nějakého exponátu nebo příběh malíře, abych byla v obraze a věděla, o co se jedná,“ říká Šárka a i ona se těší, až se život po pandemii vrátí do normálních kolejí. „Mým snem je odjet k moři, to si opravdu moc přejeme oba s přítelem a těšíme se na to. A když to náhodou nepůjde, tak určitě rádi pojedeme i někam na hory. Do budoucna bych si přála rodinu a taky bydlet s ní někde na vesnici. Třeba v Humburkách u Nového Bydžova, kde žije moje rodina. Kdo ví, třeba bych tam mohla mít i malou cukrárnu. Ale na rodinu máme s přítelem ještě čas, nechceme na nic pospíchat,“ dodává Šárka.

„RODIČE
SĚ MUSELI
NAUČIT
ZNAKOVOU
ŘEČ.“

Tichý svět - CHRÁNĚNÁ PRACOVIŠTĚ

Tichá kavárna a Tichá cukrárna zaměstnávají neslyšící, kteří tak mohou uplatnit své schopnosti v bezpečí a bez bariér. Oba provozy zajišťuje organizace Tichý svět – chráněná pracoviště. Ta také založila mezi zaměstnanci sbírku na podporu Tiché cukrárny. Vybrané prostředky sloužily na výrobu a rozvoz občerstvení pro pracovníky covidových oddělení ve Fakultní nemocnici v Motole. Kvůli pandemii se oba provozy dostaly do potíží. Pomocť jim má sbírka přes portál Donio, v níž se podařilo vybrat za necelé dva týdny cílovou částku 200 000 Kč. Ta pokryje čtyři měsíční výplaty třem zaměstnancům, kteří mají zkrácený úvazek, nebo jednu měsíční výplatu dvanácti zaměstnancům na zkrácený úvazek.

Šárčiny dorty milují dospělí i děti.